

धर्मादिज्ञेयः तत्तत्रविषयेमेवमवचोविद्धि ॥ ९ ॥ प्रतिविधातव्यः चिकित्सनीयः ॥ ६ ॥ यतः पुरस्तादध्ययनकालेऽनुपाहता अशिक्षिता अतः दुर्बलस्यैकदेशाध्ययनवतः प्रज्ञाकुतः न कुतः श्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ द्वे
धं एकस्यैव कर्मणः कचित्काले धर्मत्वं कचिदधर्मत्वमिति द्विप्रकारत्वं तस्मिन्प्राप्ते तदनभिज्ञः संशयं संकटं प्राप्नोति अहिंसाया धर्मत्वे पिचोररक्षया पापं भवति तद्विदं ज्ञेयं ॥ ८ ॥ पार्श्वतः पश्चात् करणं करणीयं विष्टं
भित्वा निश्चित्यापि मवर्षे प्रजाभ्यः षड्भागस्यार्धं अंशत्रयं वापहीष्यामीत्यभिसंधाय प्रकारयेत् आपत्काले तमेव षड्भागं सार्धगुणं सपादगुणं वा प्रकर्षेण गृह्णीयात् तत्कुर्वन्मूढदृष्ट्याऽधर्मी भवति न तु प्रज्ञादृष्ट्येत्यर्थः ॥ ९ ॥
सतां मतमिति शेषः ॥ १० ॥ मुष्णंति धर्मशास्त्रविद्वद्व्यं अर्थशास्त्रनादर्थव्यमिति वदन्ति वैषम्यं अप्रामाण्यं अधर्मत्वं वा ॥ ११ ॥ शास्त्रचोरनिंदा प्रसंगात्तदुपजीविनोपि निंदति आजिजीविषव इति सार्धं श्वतुर्भिः

बुद्धिसंजननो धर्म आचारश्च सतां सदा ॥ ज्ञेयो भवति कौरव्यसदा तद्विद्धि मेव चः ॥ ५ ॥ बुद्धिश्चेष्टा हिराजानश्चरंति विजयैषिणः ॥ धर्मः प्रतिविधातव्यो बुद्ध्या
ज्ञातस्ततः ॥ ६ ॥ नैकशाखेन धर्मेण राज्ञो धर्मो विधीयते ॥ दुर्बलस्य कुतः प्रज्ञा पुरस्तादनुपाहता ॥ ७ ॥ अद्वैतज्ञः पथि द्वैधे संशयं प्राप्नुमर्हति ॥ बुद्धिद्वैधं वेदित
व्यं पुरस्तादेव भारत ॥ ८ ॥ पार्श्वतः करणं प्राज्ञो विष्टं भित्वा प्रकारयेत् ॥ जनस्तच्चरितं धर्मं विजानात्यन्यथान्यथा ॥ ९ ॥ अमिथ्या ज्ञानिनः केचिन्मिथ्या विज्ञा
निनः परे ॥ तद्वैयथायथं बुद्ध्या ज्ञानमाददते सतां ॥ १० ॥ परिमुष्णंति शास्त्राणि धर्मस्य परिपंथिनः ॥ वैषम्यमर्थविद्यानां निरर्थाः ख्यापयन्ति ते ॥ ११ ॥ आजि
जीविषवो विद्यां यशः कामौ समंततः ॥ ते सर्वे नृपपापिष्ठा धर्मस्य परिपंथिनः ॥ १२ ॥ अपक्वमतयो मंदानजानंति यथा तथं ॥ यथा त्व्यशास्त्रकुशलाः सर्वत्रायुक्ति
निष्ठिताः ॥ १३ ॥ परिमुष्णंति शास्त्राणि शास्त्रदोषानुदर्शिनः ॥ विज्ञातमर्थं विद्यानां न सम्यगिति वर्तते ॥ १४ ॥ निंदया परविद्यानां स्वविद्यां ख्यापयन्ति च ॥ वाग
स्त्रावाक्शरीभूता दुग्धविद्या फला इव ॥ १५ ॥ तान्विद्यावणिजो विद्धिराक्षसानिव भारत ॥ व्याजेन सद्भिर्विहितो धर्मस्ते परिहास्यति ॥ १६ ॥ न धर्मवचनं वाचा
नैव बुद्ध्येति नः श्रुतं ॥ इति बार्हस्पतं ज्ञानं प्रोवाच मघवास्वयं ॥ १७ ॥ न त्वेव वचनं किंचिदनिमित्तादि होच्यते ॥ सुविनीतेन शास्त्रेण न व्यवस्यंत्यथा परे ॥ १८ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दंभिनं निंदत्यर्थेन व्याजेनेति कृतइति शेषः तेतव ॥ १६ ॥ प्रकृतमाह नेति वाचा केवलया बुद्ध्या तर्केण वा केवलेन धर्मवचनं धर्मनिश्चयो नास्ति अपितु समुच्चिताभ्यां उभाभ्यां ध
र्मनिर्णय इत्यर्थः ॥ १७ ॥ न त्विति आततायी ब्राह्मणोऽपि हंतव्य इत्यादिवचनं कामतो ब्राह्मणं हंतुः प्रायश्चित्तं न विद्यत इत्यनेन विरुद्धमपि निष्कारणं न प्रवर्तते को हितद्वेदययमुष्मिं लोके स्तिवानवेति वचनं यथादि
श्वतीकाशान् करोतीत्यतीकाशविधिपरं न तु परलोकफले संदेहोपन्यासपरं एवं अततायि ब्राह्मणवधवाक्यमपि अततायी सर्वथा हंतव्य इत्येवं परं न तु ब्राह्मणरूपोऽप्याततायी हंतव्य इत्येवं परं इति कैश्चिदुच्यते अपरे
तु सुविनीतेन युक्तिमतापि शास्त्रेण शिक्षितं आततायिवधं न व्यवस्यंतिकर्तव्यत्वेन न निश्चिन्वन्ति अहिंसा शास्त्रप्राबल्यात् आत्मवधार्थमुद्यताद्गोरिवाततायिनोऽप्यात्मानं रक्षेन्न गामिव तं हन्यादिति तेषां भावः ॥ १८ ॥